

[Arentoft.]

anden sag, men dette, at man ikke kan se skiltene, fordi de står i den lave højde, vil også være tilfældet under overhaling og i andre tilfælde, hvoraf man kan nævne en lang række. Og når man ikke ser skiltet, kan man idømmes bøde for overtrædelse af hastighedsgrænserne, idet de normale hastighedsskilte samtidig er fjernet. Kommer man f. eks. til Århus ad en af de mange indfaldsveje, står byskiltene langt uden for byen, og her er altså rig lejlighed for politiet til at idømme bilisterne bøder.

Det forundrer sikkert mange, at skiltene opsætning er foretaget rent administrativt, uden at man har spurgt motororganisationer o. lign., således at man altså nu skal til at ændre en masse på disse skilte ved at få dem hævet, så de kan ses bedre. Derfor er det af interesse at få oplyst, hvad omkostningerne vil være ved at få ændret skiltene, og hvor ansvaret for dette misbrug af skatteydermidler skal placeres.

Sidst i mit spørgsmål ligger også, hvad der skal ske med de mange hidtil anvendte og nu mange steder fjernede hastighedsskilte, og om de mange penge, man har ofret på alle disse hastighedsskilte, som nu er fjernet, simpelt hen er smidt ud ad vinduet.

Justitsministeren (Orla Møller):

De byskilte, som hr. Arentoft omtaler, er som bekendt opstillet for at tilkendegive for trafikanten, at han bevæger sig ind i eller ud af et område, der er karakteriseret som tættere bebygget, og hvor der derfor gælder en særlig hastighedsgrænse. De tekniske regler for opstilling af byskiltene er fastsat i en cirkulæreskrivelse af 10. juni 1974 fra ministeriet for offentlige arbejder. I cirkulæreskrivelsen er det bestemt, at de nye bytavler kan anbringes i stedet for de blå byskilte, som normalt er anbragt i lave galger. Dette er sket af besparelsesgrunde, idet man herved har kunnet spare udgifter til nye galger. Det er imidlertid overladt til de enkelte vejbestyrelser, om man vil vælge at opstille tavlerne på en anden måde.

Justitsministeriet har fulgt kritikken i pressen af de nye tavler, men der er ikke over for ministeriet rejst kritik af ordningen. Medarbejdere i justitsministeriets færdselssikkerhedsafdeling har kørt gennem store dele af landet for at besigtige de nye

skilte og har med få undtagelser fundet placeringen hensigtsmæssig.

Justitsministeriet har således ikke planer om at påbyde en ændret opstilling af skiltene, men man har anmodet Forenede Danske Motorejere om at blive gjort bekendt med resultatet af en undersøgelse, som foreningen ifølge dagspressen foretager af bilisterne syn på skiltene placering.

Hvad angår de hastighedsbegrænsningskilte, der er nedtaget i forbindelse med byskiltene opsætning, kan jeg oplyse, at de lokale myndigheder kan bruge disse skilte til lokale hastighedsbegrænsninger på andre steder. Tavlerne vil også, hvis de i øvrigt er i god stand, kunne anvendes til andre forbudstavler, og de standere, skiltene har været anbragt på, kan bruges til andre skilte.

Til spørgsmålet om, hvad noget sådant eventuelt har af penge i sig, må jeg sige, at det er mig umuligt at foretage nogen opgørelse.

Arentoft (FP):

Jeg vil gerne takke justitsministeren for svaret og de mange oplysninger, der kom frem. Der har jo været en hel del debat i dagspressen om dette problem, og netop også om, at man af besparelsesmæssige grunde ville udskifte byskiltene, således at man brugte de gamle galger fra de blå skilte. Men det kunne være, at man, hvis man havde undersøgt sagen lidt bedre, før man i hast fik dem sat op, kunne have fået de erfaringer ind, som jeg forstår man skal afvente, på grundlag af den omtalte undersøgelse fra FDM.

Der har jo været stor kritik af skilteskoven, og hvis man bare vil anvende alle de gamle skilte, der er pillet ned, andre steder, er vi jo for så vidt lige vidt. Men jeg takker ministeren for svaret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Kurt Hansen (VS) til justitsministeren:

„Med hvilken begrundelse ændrede ministeren sin først indtagne holdning om, at der ikke skulle gribes ind fra politiets side i Uniprintsagen fredag den 14. marts 1975?“

(Spm. nr. 47).